

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111223986
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1111223986.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou v právnej veci navrhovateľa : G.. W.. U. X., D. X, XXX XX D. proti odporcovi : Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie ušlého zisku a nemajkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.
Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom došlým Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.7.2011 a postúpeného tunajšiemu súdu dňa 2.8.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia 34.909,07 Eur titulom ušlého zisku a nemajetkovej ujmy vo výške 5.000, Eur zo zodpovednosti za škodu spôsobenej mu tunajším súdom v konaní sp. zn. 42 Rob 4/2004, následne v konaní 44 Cb 35/06 a to nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.

Svoj návrh odôvodnil tým, že vo veci ide o odškodnenie za prietahy v konaní majúce za následok nevydanie rozhodnutia v konaní č.k. 44Cb 35/06 vedenom na tun. súde po zrušení právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu č.k. 42 Rob4/04 zo dňa 08.01.2004 a nekonanie s navrhovateľom ako s účastníkom konania (nedoručenie mu rozhodnutia o zrušení platobného rozkazu). Nesprávny úradný postup vidí v tom, že súd zrušil právoplatný a vykonateľný platobný rozkaz v konaní č.k. 42 Rob/4/04, následné konanie 44 Cb 35/ 06, čo malo za následok znehodnotenie jeho pohľadávky voči LIVAK PLAST s.r.o., (ďalej len Livak Plast), ktorú si prihlásil dňa 02.02.2005 do konkurzného konania vedeného na Krajskom súde pod sp. zn. 8K 1/04. Postupom tun. súdu došlo k zmareniu jeho možnosti domáhať sa svojho nároku voči uvedenej spoločnosti v konkurznom konaní, ako aj po jeho skončení - zrušení konkurzu (do výmazu spoločnosti LIVAK PLAST). Tun. súd sa dopustil nesprávneho úradného postupu podľa ust §-u 173 ods. 1, ods. 2 O.s.p. a to nedoručením platobného rozkazu odporcovi účinne do vlastných rúk, nakoľko nemal preukázané bez akýchkoľvek pochybností, žeby bol platobný rozkaz doručený účinne odporcovi do vlastných rúk, a tak nemohol predmetný platobný rozkaz správoplatniť dňom 13.02.2004. Následne sa súd dopustil ďalších závažných porušení a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov - podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy SR, porušením zásady rýchlosti konania - § 6 O.s.p.. Súd dňa 4.4.2007 vydal Uznesenie č.k. 44Cb 35/06-83, na podklade ktorého rozhodol o prerušení konania a to aj napriek tomu, že správca konkurznej podstaty (ďalej len SKP) výslovne žiadal o pokračovanie v konaní, nakoľko v rámci prieskumného konania dňa 12.03.2007 pohľadávku navrhovateľa v sume 524.731,-Sk poprel, čo do pravosti a zaradenia. Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 2 Cob 121/2007-93 zo dňa 11.12.2007 Uznesenie tun. súdu č.k. 44Cb 35/06-83 vydané dňa 04.,04.2007 zrušil a v odôvodnení uviedol, že v danom prípade nebol dôvod na prerušenie konania a preto napadnuté uznesenie titulom zjavnej nezákonnosti zrušil. Súd do právoplatného zrušenia konkurzného konania č.k. 8K 1/04 vedeného na Krajskom súde Bratislava

Uznesením č. k. 8K 1/2004-702 zo dňa 10.08.2009, právoplatného dňa 16.09.2009, v konaní č. k. 44Cb 35/06 právoplatne nerozhodol, čím sa pohľadávka navrhovateľa v sume 524.731,- Sk (17.417,87 €) nestala súčasťou rozvrhového uznesenia súdu (dľa § 32 ZKV), a teda sa v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu nestala ani titulom straty postavenia konkurzného veriteľa uplatniť ani nárok na náhradu škody voči majetným konateľom spoločnosti (Ing. P. Mikletičovi, F. Šimečkovi) s odkazom na ust. §-u 66g ods. 1 a 2 ZKV v spojení s ust. §-u 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tun. súd Uznesením č.k. 44Cb/35/2006-180 zo dňa 9. septembra 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.10.2010 konanie voči LIVAK PLAST -u zastavil a to z dôvodu, že zistil, že uznesením z 24.05.2010 bola spoločnosť LIVAK PLAST vymazaná z Obchodného registra dňom 27.05.2010. Ďalej uviedol, že on nebol povinný podávať incidenčnú žalobu na konkurznom súde, pretože pohľadávku do konkurzného konania prihlásil na podklade judikovanej pohľadávky voči LIVAK PLAST, takže mu nebežala 30 dňová lehota na podanie určovacej žaloby počnúc od 12.03.2007. Uplatnenú škodu a ušlý zisk špecifikoval tak, že ku dňu 7.12.2004 vyhlásenia konkurzu táto predstavuje 17.417,87 Eur, ku dňu 16.9.2009-právoplatného skončenia konkurzu predstavuje 32.565,97 Eur, ku dňu 27.5.2010 k výmazu Livak Plast-u predstavuje 34.907,07 Eur.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, tento žiadal zamietnuť a to z dôvodu, že navrhovateľovi nebola škoda spôsobená nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 42Rob 4/04, resp. v následnom konaní sp. zn. 44Cb 35/2006.

Na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok a to : aby nastala udalosť, ktorá môže mať, resp. má za následok vznik škody, vznik samotej škody / ujmy a predovšetkým, príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom má byť utrpená škoda a škodou. V konaní o náhradu takto spôsobenej škody môže byť úspešný len ten, kto preukáže tieto tri skutočnosti zároveň. Ak nie je daná príčinná súvislosť, nevzniká zodpovednosť za škodu, pričom nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii.

K nesprávnemu úradnému postupu odporca uviedol: Navrhovateľ sa návrhom domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tun. súdu, ktorý mal v rozpore s § 173 O.s.p. vyznačiť na platobnom rozkaze č. 42Rob 4/04 doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom neskorším zrušením tohto platobného rozkazu a nečinnosťou v následnom konaní sp. zn. 44Cb 35/2006 mala byť oslabená pozícia navrhovateľa v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8K1/04 a došlo k znehodnoteniu pohľadávky žalôb voči spoločnosti LIVAK PLAST uplatňovanej návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.01.2004.

Aby bolo možné určitý úradný postup kvalifikovať ako nesprávny, musí byť postup činnosti orgánu verejnej moci normatívne záväzne predpísaný a to buď zákonom, prípadne iným právnym predpisom, stanovené, aký postup sa považuje za správny, v súlade s pravidlami. Zo žalobného návrhu však nie je zrejmé, ktoré úkony súdu považuje navrhovateľ v rozpore so zákonom, nakoľko za nesprávne označil vyznačenie doložky právoplatnosti vykonateľnosti na platobnom rozkaze, ako i neskoršie zrušenie platobného rozkazu a prevedenie veci do oddelenia „Cb“. Z odôvodnenia Uznesenia Okresného súdu Bratislava III., zo dňa 26.09.2006, sp. zn. 44Cb 35/2006-70, pritom vyplýva, že platobný rozkaz sp. zn. 42 Rob 4/04-10 zo dňa 08.01.2004 bol zrušený podľa § 173 ods. 2 OSP prvá veta z dôvodu, tento nebol riadne doručený odporcovi do vlastných rúk. V tejto súvislosti odporca poukazuje na skutočnosť, že súd nemal dôvod nevyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na uvedenom platobnom rozkaze, nakoľko jeho doručenie odporcovi LIVAK PLAST bolo preukázané vrátenou podpísanou doručenkou a proti tak doručenému platobnému rozkazu nebol v zákonom stanovenej lehote podaný odpor. Poštová doručka sa považuje za verejnú listinu a údaje ktoré obsahuje sa považujú za správne, pokiaľ nie je preukázaný opak. Zodpovednosť zato, kto podpíše doručku a prevezme zásielku adresovanú do vlastných rúk (teda aj predmet platobný rozkaz) nenesie súd, ako odosielateľ zásielky, ale za správne doručenie zásielky „do vlastných rúk“ je zodpovedný poštový doručovateľ, ktorý túto môže doručiť len jej adresátovi a nikomu inému. Pokiaľ sa teda súdu z pošty vrátila doručka o prevzatí platobného rozkazu podpísaná osobou vystupujúcou ako konateľ spoločnosti, súd nemal dôvod na pochybnosť o prevzatí tohto platobného rozkazu odporcom, a po márnom uplynutí lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu sa tento považuje za právoplatný a vykonateľný, v súlade s čím súd opatril platobný rozkaz doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. K zrušeniu platobného rozkazu došlo až na podnet SKP LIVAK PLAST, JUDr. Petra Lenského a z dôvodov, ktoré súdu v čase vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu objektívne nemohli byť známe, nakoľko zmena v osobách konateľov spoločnosti LIVAK PLAST (teda osôb oprávnených prevziať písomnosti adresované spoločnosti) nebola v čase vydania platobného rozkazu zapísaná v obchodnom registri, a nebola ani oznámená súdu účastníkmi konania. Odporca tak nemal za preukázané, že by konanie tun. súdu vo veci vydania

a zrušenia platobného rozkazu zo dňa 08.01.2004, sp. zn. 42 Rob 4/04-10, bolo možné označiť za nesprávny úradný postup súdu.

Pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup súdu v konaní sp. zn. 44Cb 35/2006, v ktorom mal byť súd nečinný, odporca v prvom rade poukazuje na skutočnosť, konkurz vedený proti spoločnosti LIVAK PLAST sa viedol a spravoval ustanoveniami zák. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom a účinnom do 31.12.2004 (ďalej len „ZKV“), keďže konkurz bol vyhlásený a začal na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.12.2004, sp. zn. 8K 1/2004-105.

Prijatie novej zákonnej úpravy konkurzného konania v podobe zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, účinného od 01.07.2005 nemalo vplyv na vedenie konkurzu proti spoločnosti LIVAK PLAST, nakoľko podľa § 206 ods. 1 zák. č. 7/2005 konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona, ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace, sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom a účinnom do 31.12.2004 vyhlásením konkurzu súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, 2a) ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Predmetom konania sp. zn. 44Cb 35/2006 bola pohľadávka navrhovateľa voči spoločnosti LIVAK PLAST, teda nárok, ktorý by v prípade úspechu bol uspokojený z majetku spoločnosti LIVAK PLAST, teda z podstaty. Ak sa navrhovateľ chcel domáhať jej uspokojenia, túto pohľadávku bol povinný v zmysle § 20 ods. 1 ZKV uplatniť si ako konkurzný veriteľ spoločnosti LIVAK Plast v konkurze, na príslušnom súde.

Ak navrhovateľ tvrdí, že táto pohľadávka bola v prieskumnom konaní popretá SKP, mal sa jej pri domáhaní osobitnou žalobou v zmysle § 23 ods. 1 ZKV, podľa ktorého konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Konanie vedené na tun. súde pod sp. zn. 44Cb 35/2006 sa ex lege v zmysle § 14 ods. 1 písm. d) prerušilo dňom vyhlásenia konkurzu, a až do skončenia konkurzu nebolo možné v ňom pokračovať, a to ani na podnet súdu a účastníkov konania, prípadne SKP LIVAK PLAST, čím argumentuje navrhovateľ. Ustanovenie § 14 ods. 5 ZKV síce umožňuje pokračovať v konaniach prerušených podľa § 14 ods. 1 písm. d) ZKV na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania, avšak s výnimkou konaní o pohľadávkach, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), medzi ktoré sa radí i konanie vedené na tun. súde pod sp. zn. 44 Cb 35/2006.

Okresný súd Bratislava III teda v konaní 44Cb 35/2006 postupoval v zmysle zákona a skutočnosť, že konanie proti LIVAK PLAST-u ako žalovanému v 1. rade skončilo až Uznesením o zastavení konania zo dňa 06.09.2010, nebola spôsobená prietahmi v konaní, ale postupom v zmysle právneho poriadku, ktorý súdu neumožňoval vo veci konať do skončenia konkurzu voči LIVAK PLASTu, ako odporcu v konaní.

Keďže konkurz bol zrušený až Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.08.2009, sp. zn. 8K 1/2004-702 z dôvodov podľa § 44 ods. 1 písm. a), d) ZKV a spoločnosť LIVAK PLAST bola následne uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 32Exre 2020/2009, vymazaná dňom 27.05.2010 z Obchodného registra, čím stratila spôsobilosť byť účastníkom konania. Zo strany Okresného súdu Bratislava III nemohlo dôjsť preto k prietahom v konaní zavinených súdom, ktoré by odôvodňovali základ nároku na náhradu škody.

K vzniku a rozsahu škody odporca uviedol : Škodu má podľa tvrdení navrhovateľa predstavovať jeho pohľadávka uplatnená v konaní 44Cb 35/2006 voči spoločnosti LIVAK PLAST vo výške 34 907,07,-Eur, ktorá sa konaním súdu mala stať nevyhnutnou.

Podľa ustálenej judikatúry škodou sa chápe ujma, ktorá nastala alebo sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného a je možné ju objektívne vyjadriť v peniazoch (R 55/1971). Uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo - ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby bol dosiahnutý majetkový stav existujúci pred vznikom škody. Ušlým ziskom sa rozumie ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že v dôsledku škodnej udalosti nedošlo k zväčšeniu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné, v prípade že by nedošlo ku škodnej udalosti, odôvodnene očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971). V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.04.2010, sp. zn. 4Cdo 319/2008, ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u

skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku škodnej udalosti.

Navrhovateľ si nárokuje náhradu škody, ktorú predstavuje potenciálna (súdom nikdy právoplatne nepriznaná) jeho pohľadávka proti spoločnosti LIVAK PLAST, ktorej uhradenie žalobca žiada od štátu. V majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb však štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, a to ani v prípade, ak sa veriteľ už nemôže domôcť svojho nároku u dlžníka. Škoda žalobcovi vznikla výmazom spoločnosti LIVAK PLAST z obchodného registra, v dôsledku čoho spoločnosť stratila spôsobilosť byť účastníkom konania o nároku žalobcu a konanie 440b 35/2006 muselo byť následne zastavené, a nie tým, že Okresný súd Bratislava III neskončil konanie pred týmto výmazom.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti v súvislosti s prerušením súdnych konaní podľa § 14 ods. 1 písm. d) ZKV odporca nemá za preukázané ani tvrdenie navrhovateľa, že v príčinnej súvislosti s postupom súdu v konaní sp. zn. 44Cb 35/2006 od roku 2006 do zastavenia konania, došlo k znehodnoteniu pohľadávky navrhovateľa voči LIVAK PLAST, ktorá bola v uvedenom období v konkurze. Navrhovateľ si mal svoju pohľadávku uplatniť v konkurznom konaní (podľa jeho tvrdení tak i urobil), a ak ju SKP v konkurze poprel, mal možnosť domáhať sa určenia jej pravosti v osobitnom konaní, nie však v konaní sp. zn. 44Cb 35/2006, ktoré bolo ex lege prerušené. Bez ohľadu na uvedené, konkurz na majetok spoločnosti LIVAK PLAST bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.08.2009 z dôvodov podľa § 44 ods. 1 písm. a), d), teda, že majetok spoločnosti nepostačoval ani len na úhradu výdavkov a odmeny správcu. Je teda zrejmé, že aj keby sa žalobca úspešne domáhal priznania svojho nároku v konkurznom, alebo akomkoľvek inom konaní, tento by z majetku spoločnosti LIVAK PLAST nebol nikdy uspokojený. Teda aj v prípade, že by aj navrhovateľ preukázal nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava III pri vyznačení doložky právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu č. 42 Rob 4/04-10, tento by nemal vplyv na úspešnosť uplatnenia jeho pohľadávky v konkurznom konaní, nakoľko z tohto konania nebol uspokojený žiadny veriteľ spoločnosti LIVAK PLAST a preto nie je možné hovoriť o potenciálnom ušlom zisku navrhovateľa.

Účelovým je tiež tvrdenie navrhovateľa, podľa ktorého zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na platobnom rozkaze zo dňa 08.01.2004, sp. zn. 42 Rob 4/04-10, a následná nečinnosť súdu v konaní sp. zn. 44ch 35/2006, mali byť dôvodom, pre ktorý došlo k znehodnoteniu jeho pohľadávky proti spoločnosti LIVAK PLAST, pretože ak by k tomuto zrušeniu nedošlo, mohol byť jeho nárok uspokojený už skôr, teda v čase keď LIVAK PLAST mala disponovať majetkom, ktorý bolo možné speňažiť. Platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava III dňa 08.01.2004, sp. zn. 42 Rob 4/04-10 nadobudol, podľa neskôr zrušenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, účinky vykonateľnosti ku dňu 13. 02. 2004. Od uvedeného dňa tak bol navrhovateľ oprávnený uplatniť si takto judikovanú pohľadávku návrhom na nútený výkon rozhodnutia proti povinnému LIVAK PLAST. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by v čase od vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na platobnom rozkaze sp. zn. 42 Rob 4/04 do vyhlásenia konkurzu na LIVAK PLAST (ktorého bol ako veriteľ úpadcu sám iniciátorom), teda počas obdobia takmer desiatich mesiacov od februára do decembra 2004, vykonal úkon smerujúci k uspokojeniu jeho pohľadávky, pričom podľa tvrdení navrhovateľa, práve v tomto období mal LIVAK PLAST ešte disponovať majetkom, z ktorého by bolo možné pohľadávku uhradiť.

Dňom vyhlásenia konkurzu (v tomto prípade teda 07.12.2004) stráca veriteľ možnosť uspokojiť svoju pohľadávku výkonom rozhodnutia, resp. prípadným dobrovoľným plnením dlžníka (úpadcu), a jej úhrady sa môže domôcť len prostredníctvom konkurzného konania. Všetok majetok, ktorým úpadca disponuje, sa dňom vyhlásenia konkurzu stáva súčasťou konkurznej podstaty, z ktorej sú v konkurze uspokojované pohľadávky veriteľov úpadcu. Z Uznesenia o zrušení konkurzu vyplýva, že v konkurznom konaní sp. zn. 8K 1/2004 nebol uspokojený žiadny veriteľ spoločnosti LIVAK PLAST, z čoho je zrejmé, že už od začiatku konania (teda od decembra 2004) nedisponoval LIVAK PLAST žiadnym majetkom, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobcu uplatniť.

Zo žalobného návrhu, ako ani z vykonaného dokazovania, nevyplýva, že by v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44CD 35/2006 boli orgánmi na to príslušnými konštatované zbytočné prieskumy zavinené súdom. Taktiež nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, že by navrhovateľ aktívne smeroval svoje snaženie k odstráneniu pochybení súdu sťažnosťou na prieskumy v konaní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dokladmi a to výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa, spisom tunajšieho súdu č.k. 42Rob 4/04 a 44Cb

35/06, spisom Krajského súdu Bratislava č. k. 8K 1/2004 a inými dôkazmi v spise založenými a zistil nasledovný skutkový stav :

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody podaniami zo dňa 21.12.2010 a 18.3.2011, avšak odporca tento jeho nárok neuspokojil.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že na tun. súde podal dňa 02.01.2004 návrh na vydanie platobného rozkazu, a to v konaní sp. zn. 42Rob 4/2004. Následne súd vydal 08.01.2004 platobný rozkaz, ktorý opatril doložkou právoplatnosti vykonateľnosti zo dňa 13.02.2004. Keďže navrhovateľ mal právoplatný exekučný titul voči Livak plastu podnikol voči nemu nasledovné právne kroky : Už v máji 2004 podal návrh na vyhlásenie konkurzu voči Livak plastu na Krajský súd v Bratislave z dôvodu, že tento mu odmietal uhradiť jeho pohľadávku, hoci ho vyzýval viackrát. Konkurz voči Livak plastu bol vyhlásený z jeho podnetu dňa 07.12.2004. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 8K 1/2004. V rámci konkurzného konania bolo zistené a spoľahlivo ustálené, že spol. Livak plast mala v roku 2003 aj v roku 2004 aktíva a to vo forme pohľadávok, ktoré uplatňovala voči svojim dlžníkom na súde. Z potvrdenie Ladislava Vargu, člena predstavenstva WEIMAL Trade a.s., vyplýva, že v tom období mal Livak plast aj príjmy z prenájmu nehnuteľností na adrese objektov, ktoré vlastnil, celkom v hodnote cca 49 mil. Sk, čo je hodnota jeho nehnuteľností, zapísaných na LV č. 3102, k. ú. Nové Mesto Bratislava.

Navrhovateľ si svoju pohľadávku prihlásil do konkurzu dňa 02.02.2005, teda v 60-dňovej lehote od vyhlásenia konkurzu, pretože konkurz bol vyhlásený 07.12.2004. SKP ty poprel jeho pohľadávku na prieskumnom pojednávaní dňa 12.03.2007. On bol sudkyňou upozornený, že je povinný uplatniť si svoje právo na súde, ak je podľa neho táto pohľadávka sporná. SKP svoje právo na tun. súde uplatnil, a to bezodkladne dňa 14.03.2007, a to v konaní č.k. 44Cb 35/2006. Je teda nesporné, keďže SKP žiadal vyslovene súd, aby pokračoval v konaní 44Cb 35/2006, tak súd nemohol považovať konanie za prerušené, ale bol povinný v ňom pokračovať a to bez zbytočných prieťahov a nie vydávať zmätočné uznesenia, ktorým maril plynulosť konaní a rozhodnutia v primeranej lehote. Navrhovateľ práve vo vzťahu na prerušenie konania vidí nesprávny úradný postup súdu, pričom tento nesprávny úradný postup je jasne a zreteľne deklarovaný v Uznesení Krajského súdu č. k. 2 Cob 121/2007-93. Pritom ostané a ďalšie úkony súdu v konaní 44Cb 35/06 boli zmätočné, napr. mail zo dňa 14.10.2008, kde tun. súd požadoval od Krajského súdu v Bratislave uznesenie z prieskumného pojednávania, pričom konkurzné právo nepozná pojem uznesenie z prieskumného pojednávania. Súd mohol žiadať iba zápisnicu o prieskumnom pojednávaní, aj to bolo nadbytočné, lebo išlo o úkon zo dňa 09.10.2008, pretože ak by súd konal v zásade iura novit curia, tak by konal bezvadne, a teda by zabezpečením plynulosti v konaní rozhodol do vydania konečnej správy, čo bolo v roku 2009. T. j. ak by súd rozhodol, tak by táto pohľadávka bola súčasťou zoznamu pohľadávok v konkurznom konaní a stala by sa po zrušení konkurzu exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 ZKV veta 1. A v prípade existencie ex. titulu by on mohol vystupovať ako konkurzný veriteľ aj v následnom konaní, a to v aplikácii podľa § 66g ods. 1,2 ZKV. Teda takto judikovanú pohľadávku si mohol ďalej uplatňovať voči konateľom Livak plast, ktorí si nesplnili svoju povinnosť a nepodali návrh na vyhlásenie konkurzu, hoci tak boli povinní urobiť. Poukázal i na ďalšie nesprávne postupy v konaní 44Cb 35/06, a to: 1. nesprávne vyznačená právoplatnosť na platobnom rozkaze, Uznesenie o odmietnutí odporu, prerušenia konania, z čoho vyplýva, že súd nebol oprávnený konanie prerušiť. Podľa § 14 ZKV a 47 Zák. o konkurze a reštrukturalizácii je povinnosť súdu, predtým, ako rozhodne o prerušení konania dopytovať SKP, či súhlasí s prerušením konania, alebo či bude súhlasiť s pokračovaním v konaní. Teda z vyššie uvedeného vyplýva, že súd vedel a musel vedieť, že v predmetnom konaní nekonal v primeranej lehote, max. do zrušenia konkurzu, čo bolo 16.09.2009. Navrhovateľ pre opakovane nesprávny úradný postup súdu, svojvoľného prerušenia konania, odignorovania žiadosti správcu konkurznej podstaty o pokračovanie v konaní zo dňa 14.03.2007, nedosiahol požadovaného vydania právoplatného rozhodnutia, pričom táto okolnosť (nevydanie rozhodnutia), mala priamy dopad do jeho majetkovej sféry, čím mu vznikla škoda vo výške uplatnenej pohľadávky. Nebyť namietaných nesprávnych úradných postupov súdu od roku 2004 do zastavenia konania do roku 2010, tak by za normálneho chodu veci navrhovateľovi škoda nevznikla. Po začatí konania navrhovateľ uviedol, že on si pôvodne uplatnil škodu vo výške 34 907,07 € a 5 000 € za nemajetkovú ujmu, avšak svoj návrh berie v časti nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 € späť, podobne berie návrh v časti istiny vo výške 17 489,20 € späť, a v týchto častiach žiadal konanie zastaviť. Odporca s týmto návrhom súhlasil. Súd preto Uznesením č.k. 12 C 69/2013 zo dňa 24.4.2013 v zmysle § 96 Ods. 1 a 2 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil, a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ ďalej upresnil, že žalobou si uplatňuje škodu vo výške 17 417,87 €, ktorá pozostáva z istiny o výške 50.000,-Sk, 48.731,-Sk úroku z omeškania, zmluvnej pokuty vo výške 423.500,- Sk a 2.500, Sk trov konania, čo je spolu 524,731 Sk a po prepočte 17.417,87 Eur. Škodou rozumie identickú sumu,

ktorú si uplatnil v konaní o vydanie platobného rozkazu sp. zn. 42 Rob 4/2004. O túto škodu bol ukrátený tým, že nedosiahol požadovaného vydania právoplatného rozhodnutia vo veci samej, čo malo dopad do jeho majetkovej sféry. Trval na tom, že LIVAK PLAST mal dostatok finančných prostriedkov nato, že keby on mal právoplatné rozhodnutie do vyhlásenia konkurzu, t.j. do 07.12.2004, tak by mohol úspešne vymáhať svoje právo. Poukázal pritom na Opatrenie z konkurzného spisu zo dňa 12.03.2007, v ktorom SKP deklaroval, že aj do vyhlásenia konkurzu, aj v čase keď on podal žalobu, t.j. dňa 02.01.2004, tak mal LIVAK PLAST majetok a navyše mal aktíva vo forme pohľadávok voči tretím subjektom, čo vyplýva z bodu c a tieto aktíva mal od roku 2003 a ich uplatňoval na najvyššom súde. Návrhu žiadal preto v celom rozsahu vyhovieť.

Z výpovede zástupcu odporcu súd zistil, že tento sa vo veci v plnom rozsahu pridrižiava svojho vyššie cit. písomného podania a návrh mal za nedôvodný a žiadal ho zamietnuť.

Z pripojeného spisu tun. súdu č. k. 42Rob 4/2004 a 44 Cb 35/06 súd zistil, že :

Navrhovateľ podal dňa 02.01.2004 voči LIVAK PLAST s.r.o. návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 50 000, Sk s úrokom z omeškania 21 % p.a. od 16.04.2000 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % za každý deň omeškania z dlžnej sumy 50 000,- Sk od 16.04.2000 do zaplatenia a náhradu trov konania 2500,- Sk do 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Tunajší súd na platobnom rozkaze vyznačil dňa 13.02.2004 právoplatnosť a vykonateľnosť.

Tunajší súd obratom dňa 08.01.2004 vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a keďže v zákonnej lehote odporca odpor nepodal, súd na platobnom rozkaze vyznačil dňa 13.02.2004 právoplatnosť a vykonateľnosť.

Po viac ako 2 rokoch, dňa 19.04.2006, podal voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu odporca odpor. Tento odôvodnil tak, že odporca platobný rozkaz nikdy neprevzal, o jeho existencii sa dozvedel až z konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave, pod sp.zn. 8K 1/2004. Navyše pohľadávku navrhovateľa odporca poprel čo do dôvodu aj výšky, pretože podľa jeho tvrdenia navrhovateľ pre odporcu žiadnu činnosť nevykonával a v jeho účtovníctve sa nenachádzajú žiadne faktúry od navrhovateľa. Na základe týchto skutočností odporca žiadal platobný rozkaz v celom rozsahu zrušiť a vo veci nariadiť pojednávanie.

Po prevedení veci do odd. Cb, tunajší súd Uznesením č. k. 44Cb 35/06 - 40 dňa 19.05.2006 odpor podaný odporcom odmietol. Voči tomuto uzneseniu podal následne už samotný SKP, JUDr. Peter Lenský, odvolanie s tým, že žiadal napadnuté uznesenie zrušiť.

Tunajší súd uznesením č.k. 44Cb 35/06 - 70 dňa 26.09.2006 zrušil uznesenie o odmietnutí odporu a tiež zrušil v plnom rozsahu platobný rozkaz tun. súdu č.k. 42Rob 4/04 - 10 zo dňa 08.01.2004. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 06.12.2006. V odôvodnení tohto uznesenia sudkyňa uviedla, že sporný platobný rozkaz prevzala za odporcu odvolaná konateľka Ing. Hana Blažeková, ktorá je síce vo výpise z Obchodného registra uvedená ako štatutárny zástupca, ale zápis v Obchodnom registri má iba deklaratórny význam, a z právneho hľadiska bolo ustálené, že platí faktické odvolanie konateľa na mimoriadnom valnom zhromaždení zo dňa 20.12.2001 a preto za spoločnosť odporcu mohli prevziať platobný rozkaz iba novozvolení konatelia, a to Ing. Peter Mikletič a František Šimeček a preto nebolo možné považovať doručenie platobného rozkazu za platné a tento nemohol nadobudnúť právoplatnosť, keďže nebol doručený odporcovi do vlastných rúk.

Tunajší súd následne vyzval navrhovateľa dňa 07.03.2007, aby súdu v lehote 15 dní oznámil, či si predmetnú pohľadávku uplatnil v konkurznom konaní v zmysle § 28 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a či ďalej trvá na svojom návrhu. Podobne mu súd v tomto podaní oznámil, že konanie v zmysle § 47 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. prerušuje. Toto oznámenie súd zaslal i SKP, JUDr. Petrovi Lenskému, ktorý podaním zo dňa 14.03.2007 súdu oznámil, že žiada v konaní pokračovať. Tunajší súd Uznesením č.k. 44Cb 35/06 - 83 dňa 04.04.2007 konanie prerušil. Voči tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie SKP a na jeho odvolanie Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k 2Cob 121/07 - 93 zo dňa 11.12.2007, Uznesenie tun. súdu č. k. 44Cb 35/06 - 83 zo dňa 04.04.2007 zrušil, s odôvodnením, že SKP žiada v konaní pokračovať. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.04.2008. Tunajší súd ďalej podaním zo dňa 07.10.2008 vyzval Krajský súd v Bratislave, aby mu doručil uznesenie z prieskumného pojednávania zo dňa 12.03.2007 vo veci 8K 1/2004 dlžníka LIVAK PLAST, a zároveň vyzval navrhovateľa, aby mu oznámil vzhľadom na popretie jeho pohľadávky SKP v konaní 44Cb 35/06, či podal žalobu na určenie svojho práva. Navrhovateľ nato tun. súdu dňa 15.10.2008 oznámil, že vo veci nepodal incidenčnú žalobu, pretože jeho advokát JUDr. M. Kraus mu neoprávnene zdržiaval listinné dôkazy k veci sa sťahujúce. Zároveň uviedol, že žiada rozšíriť žalobu o odporcu v 2. rade: JUDr. M. Krausa.

Krajský súd v Bratislave podaním zo dňa 17.10.2008 tun. súdu oznámil, že uplatňované nároky navrhovateľa, na základe ním uplatnených platobných rozkazov boli v plnej výške popreté SKP, JUDr.

Petrom Lenským a v prílohe mu zaslal zápisnicu o Prieskumnom pojednávaní zo dňa 12.03.2007, na ktorej bol prítomný i navrhovateľ a tento bol poučený, že veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné, sa môžu domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým ktorých pohľadávku popreli. Bolo zaprotokolované, že prítomní veritelia poučeniu porozumeli.

Tunajší súd Uznesením č.k. 44Cb 35/2006 - 126 zo dňa 11.12.2008 na návrh navrhovateľa pripustil do konania na strane odporcu JUDr. M. Krausa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.01.2009. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie SKP, JUDr. Peter Lenský a žiadal ho zrušiť, nakoľko navrhovateľ nepodal incidenčnú žalobu a preto nemôže byť vo veci úspešný.

Podobne vo veci podal odvolanie JUDr. M. Kraus, ktorý uviedol, že navrhovateľ mu nikdy nepredložil žiadne listiny v originály, ale len v kópii, a z dôvodu straty dôvery mu vypovedal všetky udelené plné moci. Krajský súd Uznesením č.k. 1Cob 47/2009 - 157, odvolanie odporcu a JUDr. Krausa odmietol. Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 8k 1/2004 - 702 zo dňa 10.08.2009 zrušil konkurz na majetok LIVAK PLAST s.r.o. a zbavil JUDr. Petra Lenského funkcie SKP. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.10.2009.

Tunajší súd uznesením č.k. 44Cb 35/2006 - 180 konanie voči odporcovi v 1.rade, t.j. Livak Plast-u v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.10.2010. Následne navrhovateľ vzal návrh voči M. Krausovi späť a tun. súd Uznesením č.k. 44Cb 35/2006 -189 dňa 21.12.2010 konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.01.2011.

Z obsahu spisu Krajského súdu 8K 1/2004 súd zistil, že navrhovateľ podal dňa 07.01.2004 voči LIVAK PLAST návrh na vyhlásenie konkurzu.

Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 8K 1/2004 dňa 07.12.2004 vyhlásil konkurz na majetok LIVAK PLAST a za SKP ustanovil JUDr. Petra Lenského. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 04.10.2006.

Navrhovateľ si do konkurzu prihlásil dňa 2.2.2005 svoju pohľadávku voči Livak Plastu vo výške 50.000,Sk spolu s úrokom z omeškania 21% ročne a zmluvnou pokutou 0,5% denne a to do 16.4.2000 do 6.12.2004 a trovy konania vo výške 2.500, Sk. Neskôr dňa 22.7.2005 prihlásenú pohľadávku upravil na sumu 524.731,-Sk.

Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 8K 1/2004 -702 zo dňa 10. 8. 2009 zrušil konkurz na majetok LIVAK PLAST s.r.o., a zbavil JUDr. Petra Lenského funkcie SKP. Toto rozhodnutie súd odôvodnil tým, že dňa 19.3.2009 správca predložil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, ktorú doplnil dňa 15.4.2009 a z ktorej vyplývalo, že úpadca už nevlastní žiaden majetok, ktorý by bolo možné speňažiť a uspokojiť aspoň pomerne pohľadávky proti podstate a nároky konkurzných veriteľov v rámci tried rozvrhových uznesením.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.7.2004 do 31.8.2007, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a / nezákonným rozhodnutím

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1,2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôv.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 27 ods. 1 cit. zákona, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom a účinnom do 31.12.2004 vyhlásením konkurzu súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, 2a) ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú maj patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Podľa § 23 ods. 1 ZKV v znení platnom a účinnom do 31.12.2004 konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. nie je absolútnym, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

Zodpovednosť štátu za majetkovú, resp. nemajetkovú ujmu, upravená v zákone č.514/2004 Z.z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu (bez ohľadu na zavinenie). Štát zodpovedá za škodu podľa oboch citovaných zákonov za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú: 1./ existencia škody (majetkovej príp. nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch),

2./ nesprávny úradný postup orgánu štátu alebo nesprávne rozhodnutie a

3./ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom alebo nesprávnym rozhodnutím.

Uvedený zákon rovnako ako aj zákon č. 58/1969 Zb. bližšie nedefinuje ani pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 442 a nasl.) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pretože zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady, treba aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 a nasl. Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá

a) nastala v majetkovej sfére navrhovateľa ako poškodeného,

b) je objektívne vyjadriteľná v peniazoch

c) je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Skutočnou škodou môže byť aj ujma, spočívajúca v poskytnutí finančných prostriedkov na úkony štátneho orgánu alebo na úhradu trov konania pred ním, ktoré sa v dôsledku jeho nesprávneho postupu ukázali ako zbytočne vynaložené. Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti (v prejednávanej veci v dôsledku nesprávneho úradného postupu zbytočnými prietahmi v konaní.)

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide len vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu alebo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, nevznikla by ani škoda.

Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou Zákon č. 514/2003 Z.z. nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom, nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Ako už bolo uvedené vyššie, otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach; vyriešenie tejto otázky preto nemožno uložiť ani znalcovi (ten môže poskytnúť len odborné podklady, z ktorých súd pri zisťovaní skutkového stavu veci vychádza). Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmu (aký následok)

a akou skutočnosťou (aká príčina) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu štátu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (nemajetková ujma), za ktorú je náhrada navrhovateľom v prejednávanej veci požadovaná.

Práve vo vzťahu medzi konaním navrhovateľa ako poškodeného a konaním súdu v súvislosti s rozhodnutiami odporcu v konaní pred tunajším súdom v právnej veci navrhovateľa proti spoločnosti LIVAK PLAST, s.r.o., o zaplatenie sumy 50.000,-Sk s príslušenstvom a zmluvnou pokutou v konaní vedenom pod č.k. 42Rob 4/04, 44 Cb 35/2006, ako aj namietaným nesprávnym úradným postupom sa zisťuje príčinná súvislosť.

Z vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že navrhovateľ uplatnený nárok na náhradu škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z.z. preukazoval tým, že odporca svojimi nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v prietahoch v konaní prebiehajúcim na tunajšom súde pod č.k. 44 Cb 35/06 spôsobil právnu a majetkovú neistotu o výsledok konania, oslabenie jeho postavenia v konkurznom konaní na Krajskom súde v Bratislave pod č.k. 8K 1/2004, znehodnoteniu jeho žalovanej pohľadávky voči LIVAK PLAST s.r.o., a tým i k zmareniu vymožitelnosti práva voči tejto spoločnosti.

Čo sa týka namietaného nesprávneho úradného postupu odporcu, tento navrhovateľ preukazoval prietahmi v konaní na tunajšom súde pod č.k. 42Rob/4/04 a č.k. 44Cb/35/2006 tým, že :

- a) tunajší súd prerušil konanie aj napriek tomu, že SKP oznámil, že chce v konaní pokračovať
- b) tunajší súd predčasným správoplatnením platobného rozkazu č. 42Rob 4/2004 vydal nezákonné uznesenie o zrušení platobného rozkazu

K bodu a): V tejto súvislosti súd v zhode s odporcom poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľom namietané súdom nesprávne prerušenie konania v dôsledku konkurzu LIVAK PLAST nastalo priamo zo zákona, keďže konkurz bol vyhlásený dňa 7.12.2004, a to za účinnosti zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom a účinnom do 31.12.2004 a ani súhlas SKP na pokračovanie v konaní nemal žiaden vplyv na prerušenie konania, nakoľko išlo o účinok vyvolaný konkurzom /judikát NS SR č. 6Cdo 1/2011/. Navyše navrhovateľ v konaní nepreukázal, prečo si v čas, keď na platobnom rozkaze č.k. 42 Rob 4/04 bola odo dňa 13.2.2004 vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť, teda v tom čase mal platný exekučný titul, nepodal návrh o súdny výkon rozhodnutia, prečo si riadne a včas svoju pohľadávku voči Livak Plastu v období od 14.2.2004 do vyhlásenia konkurzu 7.12.2004, nevymáhal.

K bodu b): Tunajší súd nevydal nezákonné rozhodnutie a to Uznesenie č.k. 44 Cb 35/06-70 zo dňa 26.9.2006, ktorým zrušil platobný rozkaz tun. súdu č.k. 42 Rob 4/04 zo dňa 8.1.2004, pretože súd bez vlastnej viny, dodatočne zistil, že uvedený platobný rozkaz nebol doručovateľom doručený oprávnenej osobe, t.j. zástupcovi odporcu - LIVAK PLAST-u do vlastných rúk a preto práve musel v súlade so zákonom, postupom podľa § 173 ods. 1 a 2 O.s.p., po tomto zistení, platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušiť. Navrhovateľom namietané tvrdenie nezákonného rozhodnutia, či nesprávneho úradného postupu vo veci preto neobstojí.

K prietahom v konaní súd uvádza, že navrhovateľ v konaní nepreukázal existenciu prietahov v konaní, ani zložitost' prejednávanej veci, správanie účastníkov a postup súdu ako kritériá posudzovania namietaných prietahov v konaní, hoci preukazovanie týchto skutočností prináleží navrhovateľovi, na ktorom je dôkazné bremeno. Ako mal súd z listinných dokladov založených v spise preukázané, v konaní prebiehajúcim na tunajšom súde pod č.k. 42Rob 4/04 a následne pod č.k. 44Cb 35/06 súd rozhodoval v konaní priebežne, predovšetkým o procesných otázkach, následne bolo konanie prerušené v dôsledku prebiehajúceho konkurzu dlžníka LIVAK PLAST s.r.o. v období od 7.12.2004 do 16.9.2009. Navrhovateľ namietal prietahy v konaní za obdobie, počas ktorého bolo konanie z dôvodu prebiehajúceho konkurzu na majetok LIVAK PLAST zo zákona prerušené. Navrhovateľ počas konania č.k. 44Cb 35/06 nepodával sťažnosti na prietahy v konaní, neurogoval vytyčenie termínu pojednávania, ani žiadne úkony smerujúce k odstráneniu údajných pochybení.

Podobne pokiaľ ide o škodu, totožnú s pohľadávkou, ktorú si navrhovateľ uplatnil v spornom súdnom konaní, súd z vykonaného dokazovania nemal vôbec za preukázanú. Išlo len o domnelé tvrdenie navrhovateľa, že LIVAK PLAST mu nevyplátil žalovanú sumu titulom paušálu za mesiac apríl 2000 na základe sprostredkovateľskej zmluvy č. 293/1998, ktorú skutočnosť LIVAK PLAST však radikálne popieral, vraj navrhovateľ pre neho podľa účtovníctva žiadnu takúto službu nevykonával. Ako bolo vyššie povedané, štát nemôže niesť zodpovednosť v majetkovoprávnych vzťahoch fyzických a právnických osôb a to ani v prípade, ak sa veriteľ už nemôže domôcť svojho nároku u dlžníka.

Škoda navrhovateľovi vznikla výmazom spoločnosti LIVAK PLAST z obchodného registra, v dôsledku čoho spoločnosť stratila spôsobilosť byť účastníkom konania a konanie 44Cb 35/2006 muselo byť následne zastavené, a nie tým, že Okresný súd Bratislava III neskončil konanie pred týmto výmazom.

Posledným predpokladom úspešnosti vyhovieňa žalobe navrhovateľa je preukázanie príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, príp. nezákonným rozhodnutím. Súd z vykonaného dokazovania nemal vôbec preukázanú existenciu akejkoľvek škody vzniknutej v dôsledku prebiehajúceho konania na tunajšom súde po č.k. 44Cb 35/06, čím navrhovateľ nepreukázal, žeby práve v dôsledku takéhoto postupu odporcu, príp. v dôsledku rozhodnutí odporcu /procesných/ mu akákoľvek škoda vznikla. Je nepochybné, že v prípade preukazovania príčinnej súvislosti je potrebné pri nej brať do úvahy priamosť a bezprostrednosť pôsobenia príčiny a následku.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na majetok dlžníka LIVAK PLAST s.r.o. bol vyhlásený konkurz v roku 2004 a v konkurze nedošlo k uspokojeniu žiadnej pohľadávky veriteľov I. triedy z dôvodu nedostatku prostriedkov. Preto nie je možné vidieť príčinnú súvislosť medzi údajným nesprávnym úradným postupom a nárokom navrhovateľa, keďže predmetné súdne konanie nebolo spôsobilé ovplyvniť postavenie navrhovateľa v žiadnom smere. Z Uznesenia o zrušení konkurzu vyplýva, že v konkurznom konaní sp. zn. 8K 1/2004 nebol uspokojený žiadny veriteľ spoločnosti LIVAK PLAST, z čoho je zrejmé, že už od začiatku konania (teda od decembra 2004) nedisponoval LIVAK PLAST žiadnym majetkom, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobcu uplatniť.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi nepriznal ich náhradu, nakoľko tento žiadne trovy nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo vec samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.